

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/324/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513201413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7513201413.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne Ing. U. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom v F. D., K. XXX/XX, zast. KAIFER, advokátskou kanceláriou s.r.o. so sídlom v Košiciach, Fibichova 11, adresa pre doručovanie Timonova 15, Košice proti žalovanému: D. J. T., nar. XX.X.XXXX, bytom v F. D., K. XXX/XX, prechodne v A., B. X/A, zast. JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 19.júla 2018 č.k. 14C/11/2013-898 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 19.júla 2018 č.k. 14C/11/2013-898 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že I. Z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti evidované na Okresnom úrade Košice-okolie, zapísané na LV č.XXX, kat.úz. F. D., obec F. D., okr. Košice-okolie, a to parc.č.786/50-ostatné plochy vo výmere 122 m², parc.č. 786/141-ostatné plochy vo výmere 160 m², parc.č.786/142-zastavané plochy a nádvoria vo výmere 241 m², parc.č.786/171 - ostatné plochy vo výmere 13 m², parc.č.786/172-ostatné plochy vo výmere 16 m² a dom, súp.č.XXX, stojaci na parc. č.786/142 v celkovej hodnote 297 000,00 eur, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 6, IČO: 36 737 411, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalobkyne vo výške 1 660,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 640,00 eur, ako aj sumu 4 000,00 eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 6, IČO: 36 737 411, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 1 660,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 640,00 eur, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o., IČO: 36 216 429 so sídlom v Košiciach, Moldavská 6, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 2 191,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 639,00 eur, ako aj pasívum vo výške 5 397,88 eur.

III. Žalobkyni uložil povinnosť žalovanému na úplné vyrovnanie hodnoty jeho podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve manželov zaplatiť náhradu v sume 152 103,94 eur do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 2.12.2000, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 2.2.2010 pod sp.zn. 8C/208/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.2.2010. Medzi účastníkmi konania k vyporiadaniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou nedošlo, a preto sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) súdom. Bolo preukázané, že počas trvania manželstva nadobudli účastníci nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXX, kat.úz. F. D., parc.č.786/50, 786/141, 786/142, 786/171, 786/172 a dom súp.č.XXX, stojaci na parc.č.786/142. Do masy BSM zahrnul aj bezúčelový spotrebiteľský úver, ktorý účastníci použili na kúpu osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo, ktoré používala výlučne žalobkyňa, a táto ho aj neskôr odpredala za 4 000,00 eur. Žalovaný tento úver počas trvania manželstva splácal a aj po zániku manželstva naďalej uhrádzal a v súčasnej dobe je tento úver splatený v celkovej výške 5 397,88 eur. Ďalej do masy BSM patrí aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom, ako aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o. a suma 4 000,00 eur získaná za odpredaj osobného motorového vozidla Volkswagen Polo.

3. Čistá masa BSM tak pozostáva z hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV XXX, kat.úz. F. D. vo výške 297 000,00 eur + sumy 4 000,00 eur z odpredaja osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo, obchodných podielov v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom 2 x 1 660,00 eur, obchodného podielu v spoločnosti ARGis s.r.o. vo výške 2 190,00 eur, ako aj pasívum - úver, ktorý bol splatený žalovaným v celkovej výške 5 397,88 eur. Celková hodnota aktívneho majetku je reprezentovaná sumou 306 510,00 eur. Každá zo strán sporu má získať majetok v hodnote 153 255,00 eur a hodnota pasívneho majetku je 5 397,88 eur, teda každý má na pasívum prispieť sumou 2 698,94 eur.

4. Všeobecnú hodnotu nehnuteľností ustálil súd na základe znaleckého posudku znalca D.. O.B. vo výške 297 000,00 eur, pretože proti tomuto znaleckému posudku zásadné pochybnosti neboli. Súd neakceptoval znalecký posudok D.. Q. predložený žalobkyňou, a to z toho dôvodu, že na obhliadku nehnuteľností neprizval oboch účastníkov. V znaleckom posudku uviedol výdavky, ktoré sú dokladované len kryciami listami, avšak neexistuje žiadny doklad o tom, že by tieto výdavky boli uhradené, a pri niektorých nie je uvedený ani objednávateľ, takže nie je zjavné, kto objednával materiál a či vôbec za tento materiál bola zaplatená cena. Z toho dôvodu súd považoval tento znalecký posudok za neobjektívny.

5. Pri vyporiadaní BSM súd vychádzal z ust. § 150 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sú podiely oboch manželov rovnaké. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný nestaral o domácnosť a o udržiavanie spoločných vecí. Tak žalobkyňa ako aj žalovaný sa podieľali pri rekonštrukcii spoločného rodinného domu a bola preukázaná aj pomoc zo strany rodinných príslušníkov žalovaného. Obaja účastníci počas trvania manželstva pracovali a spoločne hospodárili so svojimi príjmami. S poukazom na uvedené nebolo možné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM jednému z manželov odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku tým, že žalobkyňa mala možno na to lepšie predpoklady ako žalovaný. Aj odvolací súd ustálil, že v danej veci z vykonaného dokazovania nevyplývajú také skutkové zistenia, ktoré by boli dôvodom pre aplikáciu disparity v prospech žalobkyne. Je preto potrebné pri vyporiadaní BSM vychádzať z predpokladu, že podiely oboch sú rovnaké. Čo sa týka protichodných tvrdení strán konania o tom, že finančné prostriedky darované rodičmi žalobkyne boli darované len žalobkyňi (ako to tvrdí žalobkyňa) alebo obom manželom (ako to tvrdí žalovaný). V takomto prípade je rozhodujúca skutočná vôľa darcov. Skutočnú vôľu darcov - rodičov žalobkyne je možné zisťovať z ich výpovede, ako aj z iných okolností, keďže neexistuje písomná darovacia zmluva ani iný dôkaz z doby, kedy k darovaniu finančných prostriedkov na obstaranie rodinného domu došlo. Vôľa, ktorú darcovia verbalizujú a deklarujú teraz, kedy sa manželstvo ich dcéry rozpadlo a kedy sa ich dcéra súdi o vyporiadanie BSM, je účelová, nelogická a pravde nezodpovedajúca. Darcovia vypovedali v prospech svojej dcéry v snahe minimalizovať jej výpltnú povinnosť voči žalovanému. Ich skutočnú vôľu súd zisťoval z okolností, ktoré tu preukázateľne boli v čase poskytnutia prostriedkov na kúpu domu, resp. na kúpu bytu. Týmto nespornými skutočnosťami sú: výpovede darcov - rodičov žalobkyne, ako aj samotnej žalobkyne. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 19.6.2013 sama uviedla, že „rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že tieto peniaze darujú len jej“. Žalobkyňa usudzovala, že ide o dar pre ňu len z toho, že jej rodičia opakovane hovorili, že si má dávať pozor, že žalovaný si ju zobral len pre peniaze a že keď bude zlé, tak sa stane čo sa stalo teraz. Darcovia teda svoju vôľu o tom, že peniaze sú určené len pre žalobkyňu, obdarovanej nikdy priamo nevyjadrili. Rodičia žalobkyne mali

vedomosť o tom, že tak v prípade bytu na Furči, ako aj v prípade nehnuteľností v F. D. kupujúcimi sú obaja manželia a nadobudnuté nehnuteľností budú patriť do ich BSM. Otec žalobkyne mal vedomosť o tom, že na zmluve so spoločnosťou Stavoten s.r.o., ktorá (im) robila dostavbu rodinného domu, sú obaja manželia uvedení ako objednávateľia diela. Otec žalobkyne vedome uhrádzal faktúry súvisiace s výstavbou rodinného domu, ktoré boli vystavené na meno žalovaného resp. na meno žalovaného aj žalobkyne (rovnako ako uhrádzal aj faktúry vystavené len na meno žalobkyne). Pri zaplatení kúpnej ceny za nehnuteľnosť v F. D. bol prítomný žalovaný, otec žalobkyne a predávajúci. Rodičia žalobkyne chceli, aby si účastníci riešili bývanie formou kúpy domu, avšak žalovaný s tým nesúhlasil a došlo ku kúpe bytu za použitia finančných prostriedkov od otca žalobkyne, a to v zmysle požiadavky žalovaného. Otec žalobkyne daroval žalovanému osobné motorové vozidlo a taktiež aj jeho rodičom daroval osobné motorové vozidlo. Otec žalobkyne uzavrel so spoločnosťou Prvý poradenský dom pre túto spoločnosť veľmi výhodné zmluvy, čím uľahčil žalovanému podnikanie, keďže žalovaný mal v nájme nové priestory za výhodnú cenu.

6. Pri hodnotení vykonaného dokazovania súd (taktiež) zohľadnil aj selektívny prístup žalobkyne k predkladaným dôkazom. Na preukázanie platieb do rekonštrukcie domu poskytnutých jej rodičmi žalobkyňa najprv predložila len faktúry vystavené na jej meno (faktúry vystavené na meno oboch účastníkov a najmä faktúry vystavené na meno žalovaného nepredložila). K tomuto sa žalobkyňa priznala na pojednávaní konanom dňa 19.6.2013, pričom nedokázala vysvetliť, prečo postupovala pri predkladaní faktúr selektívne. Ďalšou nespornou skutočnosťou je tzv. kvitancia - potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny za dom predávajúcim pánom K., o ktorej vypovedal aj otec žalobkyne, a ktorá v konaní nebola nikdy predložená. Podľa tvrdenia žalovaného, žalobkyňa, ako aj jej otec majú jediný dôvod, pre ktorý túto kvitanciu nepredložili, a to ten, že ako osoba, od ktorej predávajúci pán K. prevzal kúpnu cenu, je na tejto kvitancii uvedený žalovaný. Súd poukazuje na to, že svedok V. sa na pojednávaní konanom dňa 14.5.2014 vyjadril, že nevie uviesť, či je možné, že na kvitancii je uvedené, že pán K. prevzal peniaze od žalovaného, a že to nie je ani dôležité.

7. Vôľa rodičov žalobkyne pomôcť stranám sporu s obstaraním bývania vyplýva už len zo samotného faktu, že si boli vedomí, že nehnuteľností (byt a neskôr dom) nadobúdajú účastníci do BSM. Nikdy sa nevyjadrili tak, že to dávajú len žalobkyňi. Ak by rodičia žalobkyne mali inú vôľu, nič by im nebránilo riešiť situáciu tak, že by ako kupujúca vystupovala len žalobkyňa. Rodičia žalobkyne uviedli, že sa radili aj s právnikmi, a mienili finančné prostriedky darovať len dcére. Aj tu súd poukazuje na to, že nič im nebránilo vyhotoviť v danom čase, riadnu darovaciu zmluvu o darovaní finančných prostriedkov dcére, notársky overenú, aby neboli nijaké pochybnosti o dátume jej podpisu.

8. Z výpovedí svedkov jasne vyplynulo, že vzťahy medzi rodinami žalobkyne a žalovaného boli nadštandardné. Rovnako boli dobré vzťahy aj medzi žalovaným a otcom žalobkyne. Je celkom nehodnoverným tvrdenie otca a matky žalobkyne, že finančné prostriedky, ktoré poskytli na kúpu bytu na G., ako aj finančné prostriedky, ktoré poskytli na obstaranie nehnuteľností v Malej Ide, boli určené len pre žalobkyňu. Ak by takto mienili urobiť, bolo by neprijateľné, aby v oboch prípadoch boli žalobkyňa aj žalovaný vedení na kúpnych zmluvách ako kupujúci. Rodičia žalobkyne po celý čas vedeli (ako to vyplýva z ich svedeckých výpovedí), že tak byt na G., ako aj nehnuteľnosti v F. D. budú súčasťou BSM účastníkov, a s týmto vedomím do ich kúpy, ako aj zveľadenia investovali finančné prostriedky. V tomto kontexte sú ich tvrdenia o darovaní žalobkyňi celkom nelogické.

9. Z výpovede svedka D.. V. taktiež vyplynulo, že pokiaľ uhrádzal faktúry týkajúce sa rôznych prác súvisiacich s dostavbou rodinného domu, bol si vedomý, že uhrádza aj faktúry, ktoré boli vystavené na meno žalovaného, príp. na meno oboch účastníkov. Za danej situácie je potom opäť nelogickým tvrdenie svedka, že takto uhradené prostriedky považoval za dar výlučne svojej dcére vzhľadom na to, že platil aj za žalovaného.

10. Pokiaľ ide o spoločnosť Stavoten s.r.o., otec žalobkyne, ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 14.5.2014, mal vedomosť o tom, že na zmluve s touto spoločnosťou, ktorá sa týkala práve dostavby domu, boli obaja účastníci vedení ako objednávateľia diela. Podľa vyčíslení žalobkyne, najväčšia časť platieb mala ísť práve spoločnosti Stavoten s.r.o. (i keď väčšinu platieb žalobkyňa nepreukázala relevantnými účtovnými dokladmi - faktúrami). Tvrdenie svedka V. o daroch dcére je celkom nelogické za situácie, kedy uhrádzal platby pre Stavoten s.r.o., majúci vedomosť o tom, že objednávateľmi diela sú obaja účastníci. Platil teda tak za žalobkyňu, ako aj za žalovaného. Nie je

možné zároveň tvrdiť, že svedok vedel, že nehnuteľnosť bude kupovaná do BSM, rovnako vedel, že objednávateľmi diela - dostavby celého domu sú obaja manželia, vedel, že platí faktúry vystavené na oboch manželov alebo vyslovene na žalovaného a popritom všetky platby mienil ako úhrady len pre dcéru. Takéto tvrdenie je vnútorne rozporné a bez logiky.

11. Čo sa týka kvitancie - potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny za dom, predávajúcim p. K.Š., žalovaný uviedol, že na predmetnom potvrdení je ako platiteľ kúpnej ceny uvedený on. Práve z toho dôvodu žalobkyňa túto kvitanciu nepredložila. Svedok V. nespochybnil, že by žalovaný bol uvedený ako platiteľ na uvedenej kvitancii o úhrade kúpnej ceny. Povedal, že je to absolútne nepodstatné, kto tam bol uvedený ako platiteľ (zápisnica zo dňa 14.5.2015). Podľa názoru súdu je to absolútne zásadné, pretože tento fakt jasne deklaroval vôľu svedka V.. V banke pri platení kúpnej ceny za nehnuteľností v Malej Ide bol žalovaný, zamestnanec banky, svedok V. a predávajúci K.. Opäť je nelogické, aby pri takejto významnej transakcii bol prítomný žalovaný, a nie žalobkyňa, ak jej otec mienil finančné prostriedky darovať, a to výlučne jej a keď nemal súhlasiť s tým, aby žalovaný bol vedený ako bezpodielový spoluvlastník nehnuteľností.

12. Rovnako nelogickým javí sa tvrdenie žalobkyne a jej rodičov o tom, že už finančné prostriedky, ktoré boli nimi poskytnuté v súvislosti s obstaraním bytu na G. boli mienené výlučne pre žalobkyňu. Z výpovede žalobkyne, ako aj svedkyne V.j. vyplynulo, že rodičia žalobkyne chceli už v tom čase, aby si účastníci kúpili dom. Keďže žalovaný to nechcel, rodičia žalobkyne súhlasili s tým, že si účastníci kúpia byt v novostavbe, na ktorý im aj prispeli, akceptovali teda požiadavku žalovaného.

13. Rovnako nehodnoverným je tvrdenie rodičov žalobkyne o tom, že žalovaného podozrievali z vypočítavosti, že mu nedôverovali, že s ním nemali nijako intenzívny vzťah, že nikdy nechceli, aby bol vedený ako spoluvlastník, či už bytu alebo domu, keď pri kúpe prvej nehnuteľnosti - bytu rešpektovali jeho vôľbu a pri kúpe nehnuteľnosti v F. D. bol prítomný pri odovzdaní peňazí v banke a bol aj uvedený na potvrdení o prijatí kúpnej ceny ako platiteľ. Spolu s otcom žalobkyne riešil väčšinou veci súvisiace s dostavbou domu. Otec žalobkyne mu daroval nové auto v hodnote 37 000,00 eur a prvé tri roky bol zamestnaný v spoločnosti otca žalobkyne. V spoločnosti Prvý poradenský dom prenechal otec žalobkyne v nájme celú novú administratívnu budovu s možnosťou budúceho odkúpenia, pričom v čase uzavretia zmlúv spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti bol iba žalovaný (ako aj jeho vtedajší priatelia), ale nebola aj žalobkyňa. Je teda nepochybné, že rodičia žalobkyne peniaze dávali účastníkom. Z právneho hľadiska dary dané obom manželom sú ich podielovým spoluvlastníctvom, čo však na závere, že nehnuteľnosť vzhľadom na prejavenu vôľu strán, patrí do BSM, ako aj na závere, že konečné matematické vyúčtovanie bude rovnaké, nič nemení, lebo stále pôjde o polovicu.

14. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru o tom, že vzťahy medzi žalovaným a otcom žalobkyne boli dobré, a že všetky finančné prostriedky poskytnuté otcom žalobkyne na obstaranie nehnuteľností v F. D. boli určené tak žalobkyne ako aj žalovanému, bez rozdielu.

15. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o tom, že na rekonštrukciu domu boli použité aj finančné prostriedky účastníkov konania (nimi zarobené peniaze) a peniaze darované rodičmi žalovaného, nebolo potrebné preukazovať konkrétnu výšku prostriedkov poskytnutých rodičmi žalovaného, resp. stranami sporu. Rovnako nie je potrebné zisťovať konkrétnu výšku finančných prostriedkov, ktoré poskytli rodičia žalobkyne. Keďže peňažné prostriedky boli darované obom, nejedná sa o vnos na strane žalobkyne. Z dôvodu, že sa nejedná o vnos na strane žalobkyne, nie je potrebné zaoberať sa skutočnou výškou finančných prostriedkov darovaných stranám konania rodičmi žalobkyne (konkrétna výška prostriedkov darovaných rodičmi žalobkyne je medzi stranami konania sporná), keďže boli darované do podielového spoluvlastníctva strán konania rovným dielom. Presné vyčíslenie výšky finančných prostriedkov darovaných rodičmi žalobkyne, bolo by potrebné zisťovať len v prípade, ak by súd dospel k záveru, že finančné prostriedky darované rodičmi žalobkyne, boli darom určeným len pre žalobkyňu, a teda by boli jej vnosom.

16. Taktiež nie je potrebné zisťovať ani presnú výšku finančných prostriedkov poskytnutých na obstaranie a rekonštrukciu domu z prostriedkov darovaných rodičmi žalovaného, keďže tieto finančné prostriedky darovali obom stranám sporu rovným dielom do ich podielového spoluvlastníctva. Taktiež nie je potrebné zisťovať ani presnú výšku finančných prostriedkov poskytnutých na obstaranie a rekonštrukciu domu z prostriedkov strán sporu, keďže išlo o prostriedky patriace do BSM strán sporu.

17. Žiadna zo strán sporu nevyňala jej výlučne patriaci majetok do spoločnej veci. Do spoločnej veci išli len prostriedky z BSM (zárobky účastníkov) a prostriedky v podielovom spoluvlastníctve účastníkov (darované rodičmi žalobkyne a žalovaného rovným dielom oboj stranám konania).

18. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil hodnotu majetku patriacu do BSM strán sporu takto: dom v Malej Ide v hodnote 297 000,00 eur, obchodný podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom pre každú zo strán po 1 660,00 eur, obchodný podiel žalovaného v spoločnosti ARGis s.r.o. vo výške 2 190,00 eur, suma za odpredaj motorového vozidla Volkswagen Polo 4 000,00 eur a spotrebiteľský úver - pasívum vo výške 5 397,88 eur. Celková hodnota aktívneho majetku je 306 510,00 eur. Každá zo strán má získať majetok v hodnote 153 255,00 eur a na pasívum má každá zo strán prispieť sumou 2 698,94 eur (5 397,88 : 2).

19. Žalobkyňa získala dom v hodnote 297 000,00 eur + ponechala si sumu 4 000,00 eur za odpredaj motorového vozidla Volkswagen Polo, a taktiež získala podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom vo výške 1 660,00 eur. Žalovaný získal podiel v spoločnosti ARGis vo výške 2 190,00 eur, ako aj podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom vo výške 1 660,00 eur. Zároveň splatil celý spotrebiteľský úver vo výške 5 397,88 eur. Keďže žalovaný získal veci v hodnote 3 850,00 eur, žalobkyňa má povinnosť na vyrovnanie podielov na aktívnom majetku doplatiť žalovanému sumu 149 405,00 eur a na vyrovnanie pasív sumu 2 698,94 eur, teda v konečnom dôsledku má žalobkyňa zaplatiť žalovanému sumu 152 103,94 eur.

20. Vzhľadom na charakter vecí, akým je vyporiadanie BSM a vzhľadom na výšku sumy, na ktorú zaviazal žalobkyňu titulom vyrovnania podielov žalovanému, uložil žalobkyňi povinnosť na zaplatenie sumy 152 103,94 eur lehotu 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil aplikáciou § 255 ods. 1, 2 CSP a § 257 CSP. Pretože vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch strán sporu súd okolnosť vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

22. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd určuje do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území: Malá Ida, obec: F. D., okres: A. - H., evidované Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom, na LV č. XXX ako parcela reg. „C“ č. 786/50 - ostatné plochy o výmere 122 m², parcela reg. „C“ č. 786/141 - ostatné plochy o výmere 160 m², parcela reg. „C“ č. 786/142 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 241 m², parcela reg. „C“ č. 786/171 - ostatné plochy o výmere 13 m², parcela reg. „C“ č. 786/172 - ostatné plochy o výmere 16 m², rodinný dom so súp. číslom XXX, postavený na parcele reg. „C“ č. 786/142m².

23. Súd určuje, že hodnota obchodného podielu žalobkyne v obchodnej spoločnosti PORADENSKÝ DOM s.r.o., IČO: 36 737 411, sídlo: F. C. X, XXX XX A., sa vyporiadava tak, že žalobkyňi sa prikazuje do výlučného vlastníctva obchodný podiel v obchodnej spoločnosti PORADENSKÝ DOM s.r.o., IČO: 36 737 411, sídlo: F. C. X, 040 11 Košice, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalobkyne vo výške 1.660 € k základnému imaniu vo výške 6.640,-EUR.

24. Súd určuje, že hodnota obchodného podielu žalovaného v obchodnej spoločnosti PORADENSKÝ DOM s.r.o., IČO: 36 737 411, sídlo: F. C. X, XXX XX A., sa vyporiadava tak, že žalovanému sa prikazuje do výlučného vlastníctva obchodný podiel v obchodnej spoločnosti PORADENSKÝ DOM s.r.o., IČO: 36 737 411, sídlo: F. C. X, XXX XX A., ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 1.660 € k základnému imaniu vo výške 6.640,-EUR.

25. Súd určuje, že hodnota obchodného podielu žalovaného v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o., IČO: 36 216 429, sídlo: F. X, XXX XX A., sa vyporiadava tak, že žalovanému sa prikazuje do výlučného vlastníctva obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o., IČO: 36 216 429, sídlo: F. X, XXX XX A., ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 2.191,- EUR k základnému imaniu vo výške 6.639 EUR.

26. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

27. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, písm. d/ CSP, písm. e/ CSP a písm. f/ CSP a písm. h/ CSP.

28. Uviedla, že súd prvej inštancie všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti ustálil na základe znaleckého posudku znalca D.. O. vo výške 297.000 €, lebo proti tomuto rozsudku zásadné pochybnosti neboli, a znalecký posudok D.. Q., ktorý bol predložený žalobkyňou v konaní považoval súd za neobjektívny. Žalobkyňa už počas konania namietala, že cena určená súdnym znalcom D.. O. je nadhodnotená, a preto dala vypracovať znalecký posudok D.. L. Q.. Znalecký posudok D.. Q. súd považoval za neobjektívny, lebo pri ohliadke nehnuteľnosti neboli prítomní obaja účastníci konania (strany sporu). Nesúhlas so záverom znalca D.. O. vyjadrila žalobkyňa v podaní zo dňa 26.10.2015, v ktorom uviedla, prečo závery v ňom uvedené považuje za nesprávne. Vo vzťahu k otázke, či dary venované rodičmi žalobkyne alebo žalovaného boli darmi pre oboch (do ich podielového spoluvlastníctva) alebo darmi iba pre jedného z nich vychádzal súd z výpovedí strán sporu a svedkov rodičov žalobkyne. Podľa odvolateľky úmysel darcov darovať finančné prostriedky výlučne len žalobkyni, vyplýva (aj) z výpovedí svedkov rodičov žalobkyne, ktorí na pojednávaní 14.5.2014 uviedli (otec žalobkyne P. V.), že „keď došlo k podpisu kúpnopredajnej zmluvy, chcel tam mať iba dcéru, vznikli emócie, dcéra bola zaľúbená, a časom aj svedok pripustil, aby na LV boli zapísaní obidvaja. Dcére vravel, že „to, čo platím ja, dávam iba tebe...“ nikdy nedával dvom. Čo dával dcére, dal dcére, čo dal zaťovi, dal zaťovi. Matka žalobkyne A. V.Á. vypovedala, že dcére kúpili nadštandardný byt na G., kde bývali rok, a potom kúpili dcére dom. Finančné prostriedky poskytli preto, lebo dcére dávali. Dom sa staval, aby dcéra mala kde bývať s vnučkou. „Myslím, že je to logické, že dávam dcére, veď som matka, tak dcére dávam. Nebudem cudziemu človekovi dávať“. Napriek tomuto skutkovému stavu, súd prvej inštancie uviedol, že „darcovia svoju vôľu o tom, že komu sú tieto peniaze určené, len pre žalobkyňu, to obdarovanej nikdy priamo nevyjadrili.“

29. Vyčítala súdu prvej inštancie, že poukázal iba na neurčité konštatovanie, prípadne na ničím nepreukázané tvrdenie žalobkyne. Tvrdenie, že rodičia žalobkyne svoju vôľu o tom, že peniaze sú určené len žalobkyni, vyplýva z výpovede žalobkyne a rodičov žalobkyne, ako aj z listinných dôkazov (čestného prehlásenia zo dňa 25.1.2013 a 26.4.2018), v ktorých jasne je prejavená vôľa rodičov darovať finančné prostriedky iba žalobkyni.

30. Žalovaný žiadnym spôsobom (okrem svojich účelových tvrdení) nepreukázal tú skutočnosť, že on dostal darom takisto tieto finančné prostriedky od rodičov žalobkyne.

31. Súd prvej inštancie dospel k záveru (v rozpore s vykonaným dokazovaním), že finančné prostriedky rodičmi žalobkyne boli darované obom, t.j. žalobkyni i žalovanému. Odvolateľka uviedla, že súd prvej inštancie sa odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu, lebo ten nariadil súdu prvej inštancie svoje závery odôvodniť náležitým spôsobom. Podľa odvolateľky súd neprihliadol na vôľu darcov (rodičov) žalobkyne, a svoj záver o tom, že rodičia darovali finančné prostriedky obom účastníkom náležitým spôsobom neodôvodnil. Poznamenala, že súd doplnil, že teraz prejavená vôľa darcov je účelová, nelogická a pravde nezodpovedajúca. Od súdu žiadala, aby zdôvodnil akými úvahami a dôkazmi dospel k inej pravde, že finančné prostriedky boli darované rodičmi žalobkyne obom účastníkom konania.

32. Vyčítala súdu aj to, že vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že rodičia žalobkyne si boli vedomí, že účastníci konania nadobúdajú nehnuteľnosti byt a neskôr dom do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

33. Pokiaľ súd opiera svoj názor o úvahu, že ak mali rodičia žalobkyne inú vôľu, nič im nebránilo riešiť situáciu inak, napr. tak, aby ako kupujúca vystupovala iba žalobkyňa. Uviedla, že vôľu rodičov žalobkyne darovať finančné prostriedky na obstaranie nehnuteľností iba svojej dcére, žalobkyni, žiadnym spôsobom nevyvrátil žalovaný. Podstatné podľa odvolateľky bolo to, že žalobkyňa mala záujem, aby nehnuteľnosti nadobudli žalobkyňa a žalovaný do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ako inak to mohli rodičia žalobkyne riešiť ako tak, ako to spravili, keď darovali finančné prostriedky účelne iba žalobkyni, ako svojej dcére. Z rozhodnutia súdu sa nedozvedáme, ako to mohli inak urobiť. Podstatným pre posúdenie podľa § 150 OZ je iba skutočnosť, z koho finančných prostriedkov sa kúpna cena za byt a rodinný dom uhrádzala. Pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že kúpna cena za byt

a dom ako aj ďalšie financovanie stavby (bytu a domu) boli uhrádzané z finančných prostriedkov žalobkyne, ktoré nadobudla žalobkyňa darom od svojich rodičov. Podľa odvolateľky faktúry týkajúce sa rekonštrukcie, resp. dostavby rodinného domu, ktoré boli vystavené na oboch manželov, prípadne len na žalovaného a nemožno prihliadať na to vo vzťahu komu boli darované finančné prostriedky. Skutočnosť, že rodičia žalobkyne nikdy nemali vôľu darovať finančné prostriedky obom účastníkom konania do podielového spoluvlastníctva vyplýva nielen z vyššie uvedeného odlišovania bankových účtov, na ktoré boli finančné prostriedky poukazované, ale aj výsluch otca žalobkyne. Názor súdu prvej inštancie o darovaní finančných prostriedkov obom manželom považuje žalobkyňa za absolútne neprijateľný. V tomto smere poukázala na to, že pri darovaní osobného motorového vozidla zn. Peugeot 407 žalovanému, je táto skutočnosť v zrejmom rozpore s úmyslom darcov (rodičov žalobkyne). Zásadným sa javí uviesť, že súd prvej inštancie považuje ohľadom vôle darovať finančné prostriedky iba žalobkyni za nehodnoverné, čo je v hrubom rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Odvolateľka vyčítala súdu, že nesprávne zistil skutkový stav ohľadom vzájomných vzťahov medzi žalovaným a rodičmi žalobkyne. Za neprípustné považovala to, že súd pri hodnotení dokazovania na jednej strane prihliadal na údajnú pomoc zo strany rodičov žalovaného, ktorú skutočnosť nemá súd žiadnym spôsobom preukázanú, a na druhej strane považoval priamo výpovede rodičov žalobkyne a ich písomné vyhlásenia za nedôveryhodné. Nesúhlasila ani so záverom súdom prvej inštancie, že nie je potrebné zisťovať presnú výšku finančných prostriedkov poskytnutých na obstaranie a zaobstaranie domu z prostriedkov strán, lebo išlo o prostriedky v podielovom spoluvlastníctve. Ak by aj hypoteticky uzavrela výklad súdu prvej inštancie, že strany sporu získali finančné prostriedky na obstaranie a rekonštrukciu nehnuteľnosti darom od rodičov žalobkyne, každý v rovnakom podiele do podielového spoluvlastníctva, musel by súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva prihliadnúť na skutočnosť, že uvedené finančné prostriedky boli použité z oddeleného majetku (na spoločnú vec). Žalobkyňa požadovala, aby v súlade s § 150 OZ pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva prihliadalo sa na jej vnosy vo výške 210,981 €. Poznamenala, že žalobkyňa si nárok z vnosov uplatnila, a preto súd mal jej vyhovieť. Žalovaný si vnosy neuplatnil a tak ani súd prvej inštancie nemohol pri vyporiadaní BSM na ne prihliadať. Žalobkyňa vidí nesprávnosť rozsudku aj v tom, že súd nesprávne vyporiadal hodnotu obchodného podielu, ktorý sa vporadúval a ktorý sa zo zákona stal súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. V tomto smere poukázala na ust. § 149 ods.3 OZ a rozhodnutie najvyššieho súdu z 31.3.2016 sp.zn. 2Cdo/168/2005.

35. Žalovaný v písomnom vyjadrení na odvolanie žalobkyne uviedol, že žalobkyňa interpretuje právny názor odvolacieho súdu v uznesení 6Co/297/2016 zo 7.novembra 2016, podľa ktorého vôľa darcov bola obdarovať iba žalobkyňu. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení v bode 58 uviedol, že svoje závery o tom, či dary venované rodičmi žalobkyne, či už žalobkyni alebo žalovanému boli darmi pre oboch. Okresný súd jasne vysvetlil, z akých úvah vychádzal pri posúdení skutočnej vôle darcu (viď bod 24 a 32 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). V ďalšej časti podania zopakovala žalobkyňa to, čo tvrdila na súde prvej inštancie. Vôľu darcov (manželov V.) je potrebné posudzovať podľa okolností, za ktorých k darovaniu došlo. Z výpovede svedka D.. V. vyplynulo, že pokiaľ uhrádzal faktúry týkajúce sa rôznych prác súvisiacich s dostavbou rodinného domu, bol si vedomý, že uhrádza aj faktúry, ktoré boli vystavené na neho a na žalovaného. Za danej situácie je to nelogické tvrdenie. Pokiaľ ide o spoločnosť Stavoten, otec žalobkyne na pojednávaní 14.5.2014 mal vedomosť o zmluve s touto spoločnosťou. Pokiaľ ide o kvitanciu spomínanú svedkom K. na predmetnom potvrdení ako platiteľ ceny (stavebný dom) je uvedený žalovaný. Práve z tohto dôvodu žalobkyňa túto kvitanciu nikdy súdu nepredložila. Nespochybňuje, že kúpnu cenu vybral otec žalobkyne z banky, zo svojho účtu, a následne kúpna cena bola odovzdaná predávajúcemu žalovaným. Svedok V.j vypovedal, že v banke pri platení kúpnej ceny za nehnuteľnosť v Malej Ide, boli okrem zamestnanca banky prítomný on a žalovaný a predávajúci K.. Za nelogické považoval, že pri tejto významnej transakcii boli prítomný žalovaný a nie žalobkyňa. Ak V. mienil finančné prostriedky darovať žalobkyni, nemal súhlasiť s tým, aby žalovaný bol vedený ako bezpodielový spoluvlastník na predmetnej nehnuteľnosti. Rovnako nelogickým je tvrdenie žalobkyne o tom, že finančné prostriedky na kúpu bytu boli mienené výlučne pre žalobkyňu, lebo žalovaný chcel, aby ich dcéra vyrastala na sídlisku s tým, že zakúpi sa byt v blokovej novostavbe, na ktorý rodičia žalobkyne prispeli. Za osobitne významnú považuje skutočnosť, že žalobkyňa sama na pojednávaní dňa 19.júna 2013 (na str. 7 zápisnice) uviedla, že „rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že tieto peniaze darujú len jej“. Skutočnú vôľu darcov súd zistil vyhodnotením výpovede svedkov V. a žalobkyne. Výpoveďou žalobkyne bolo potvrdené, že jej rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že peniaze sú určené len pre ňu. Na veci nič nemení, že svokor len jemu daroval osobné motorové vozidlo, a druhé motorové vozidlo daroval

rodičom žalovaného. Posudzovať výšku „vnosu“ bolo by bez ohľadu na závery súdu bez významu, lebo všetko dostali rovnakým dielom do ich podielového spoluvlastníctva. Znalecké dokazovanie znalcom D.. O.Ý. spĺňalo všetky predpoklady pre riadne znalecké dokazovanie. Pokiaľ ide o obchodný podiel, tak tento bol vyporiadany, aj pokiaľ ide o jeho hodnotu. Navrhol rozsudku súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

36. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že vôľa darcov, ktorú prezentovali v konaní pred súdom prvej inštancie a v čestnom vyhlásení nie je v súlade s ich skutočnou vôľou prezentovanou v čase darovania. Poznamenala, že z výpovedi strán sporu a svedkov vyplýva, že skutočnou vôľou darcov - rodičov žalobkyne bolo darovať finančné prostriedky len svojej dcére, t.j. žalobkyni. Rozpis darov rodičov žalobkyne, darované výlučne ich dcére D.. U. Č. je neoddeliteľnou prílohou čestného vyhlásenia zo dňa 26.apríla 2018, z ktorého vyplýva, že dary vo forme finančných prostriedkov darovaných rodičmi žalobkyne boli účelovo určené na úhradu položiek súvisiacich s kúpou bytu a pozemku k nemu a kúpou rodinného domu v F. D.. Miestnom plnenia boli bankové účty dodávateľov. Rodičia žalobkyne odlišovali dary pre svoju dcéru a dary pre žalovaného. Žalobkyňa opätovne poznamenala, že súd prvej inštancie dospel k nepochopiteľnému záveru, že rodičia žalobkyne darovali finančné prostriedky obom účastníkom konania. Žalovaný ako aj súd prvej inštancie nesprávne stotožňujú nadobúdanie majetku do BSM s nemožnosťou poskytnúť dar s účelovým určením na úhradu kúpnych cien alebo ceny diela iba jednému z manželov. Podstatným pre posúdenie vnosu podľa § 150 OZ je iba skutočnosť, z koho finančných prostriedkov sa kúpna cena za byt, resp. rodinný dom a dostavbu rodinného domu uhrádzala. Podľa odvolateľky preukázané bolo, že kúpne ceny za byt a rod. dom boli uhrádzané z finančných prostriedkov žalobkyne, ktoré nadobudla darom od svojich rodičov. Poznamenala, že žalovaný zastáva názor, že finančné prostriedky nadobudli obaja manželia darom od rodičov žalobkyne a na veci nemení nič ani fakt, že D.. V. žalovanému daroval auto. Názor žalovaného považuje za odporujúci zásadám logiky, lebo žalovaný by mal dostať od rodičov žalobkyne viac ako samotná žalobkyňa. Žalobkyňa trvá na tom, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vôľu rodičov žalobkyne, ako vôľu darovať finančné prostriedky obom manželom do podielového spoluvlastníctva, napriek zistenému stavu, že bola deklarovaná vôľa darovať finančné prostriedky iba žalobkyni.

37. Žalovaný po obdržaní vyjadrenia žalobkyne napísal, že trvá na doposiaľ uvedenom a nepovažuje za potrebné sa vyjadrovať k podaniu - vyjadreniu žalobkyne, ktorá len opakuje skutočnosti uvádzané žalobkyňou v odvolaní a ďalších podaniach, ku ktorým sa žalovaný vyjadroval.

38. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

39. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/, písm. f/, písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

40. Rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

41. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. decembra 2019 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 11. decembra 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 ods. 1, 3 CSP.

42. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalobkyňou odvolací súd uvádza nasledovné :

43. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať,

že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

44. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

45. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

46. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

47. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

48. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

49. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

50. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by do úvahy vzal skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 až § 194 CSP alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav. Vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa § 191 CSP a z týchto dôkazov dospel aj k správny skutkovým zisteniam,

na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Nebolo zistené porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

51. Mimoriadne podrobné, presvedčivé, zákonu zodpovedajúce a vecne správne sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na ktoré v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

52. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje okolnosťami, ktoré boli už ňou uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd prvej inštancie náležite vypořiadal pri rozhodovaní vo veci samej. Uvedené odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo veci samej.

53. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné.

54. Podľa § 143 OZ (v znení platnom k 18.2.2010, t.j. ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov) v bezpodielovom spoluvlastníctve je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisu o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

55. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ.

56. Podľa § 150 OZ pri vypořiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, a na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

57. Jednou zo základných zásad sporového občianskeho právneho konania je zásada dispozičná, ktorá spočíva v procesnej iniciatíve patriacej stranám sporu. Strany sporu disponujú ako konaním, teda, či žalobca konanie začne (zaháji) alebo späťvzatím žaloby, vyvolá skončenie konania, tak aj predmetom konania, teda žalobou vymedzí, o čom má súd rozhodovať. Súd je žalobou viazaný a nemôže prisúdiť viac alebo niečo iné, než čo žalobca žalobou požadoval. Len výnimočne dochádza k prelomeniu tejto zásady.

58. Opodstatnenosť výnimiek z dispozície predmetom konania vyplýva z hmotného práva, ktoré pre vypořiadanie niektorých nárokov stanovil o kogentné pravidlá, ktoré by bez týchto výnimiek nemohli byť pri rozhodovaní rešpektované.

59. Jedným z príkladov kde z hmotného práva vyplýva určitý spôsob vypořiadania vzťahov medzi účastníkmi, je aj vypořiadanie BSM. Táto hmotnoprávna úprava vypořiadania BSM (osobitne po novele OZ zákonom č. 131/1982 Zb.) viedla najvyššie súdne autority k vzáčne jednotnému záveru, že dispozíciu účastníkov s predmetom konania o vypořiadanie BSM je treba rešpektovať, takže súd vypořiadava len tie veci, resp. majetok patriaci do BSM, ktorý účastníci (toho času strany sporu) urobia predmetom konania. Prekročenie ich návrhu v takomto konaní o vypořiadanie BSM je možné len ohľadom výšky (ceny) a toho, ako je (ho) vypořiadava z hľadiska kvalitatívneho, teda ako veci rozdelí, ktorému z manželov ju (ich) prikáže, prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú čiastku na vyrovnanie podielu druhému manželovi.

60. K odvolacej námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo pri ustálení hodnoty nehnuteľnosti vychádzal zo znaleckého posudku D.. O. a nie zo znaleckého posudku D.. Q. odvolací súd uvádza, že proti znaleckému posudku D.. O. neboli vznesené zásadné pripomienky. Znalecký posudok D.. Q. vykazoval nedostatky nielen v tom, že na ohľadku nehnuteľnosti neboli pozvaní obaja účastníci

konania, resp. strany sporu, ale aj v tom, že obsahoval celý rad nedostatkov - uviedol výdavky, ktoré boli dokladované len kryciami listami. Niektoré výdavky neboli doložené dokladmi, nebola zrejmá ani úhrada a nebol ani označený odberateľ. Pre tieto nedostatky súd prvej inštancie tento znalecký posudok D.. Q. považoval za neobjektívny a pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku D.. O..

61. Značnú časť odvolania žalobkyňa venovala tomu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie ohľadom darovania finančných prostriedkov, za ktoré boli zakúpené nehnuteľnosti - byt a následne rodinný dom v F. D.. Počas konania boli zaznamenané protichodné tvrdenia strán sporu o tom, či finančné prostriedky boli darované rodičmi žalobkyne len žalobkyňi (ako to tvrdí žalobkyňa) alebo obom manželom (ako to tvrdí žalovaný). Správne postupoval súd prvej inštancie, keď zisťoval skutočnú vôľu darcu. Skutočnú vôľu darcov - rodičov žalobkyne je možné zistiť tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie, a to z výpovedí darcov, ako aj ďalších okolností, lebo neexistuje písomná darovacia zmluva, ani iný dôkaz z obdobia, kedy k darovaniu finančných prostriedkov došlo.

62. Vôľa, ktorú darcovia prezentovali v konaní potom, čo manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené a v čase, keď sa ich dcéra súdi o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, je účelová a nepravdivá.

63. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že darcovia v konaní vypovedali v prospech svojej dcéry v snahe minimalizovať jej výplatnú povinnosť voči žalovanému.

64. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď zisťoval skutočnú vôľu z okolností, ktoré tu preukázateľne boli v čase poskytnutia finančných prostriedkov na kúpu bytu a následne na kúpu rodinného domu. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 19.6.2013 vypovedala, že rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že tieto finančné prostriedky darujú len jej. Že je to dar pre ňu, začala žalobkyňa vyvodzovať z toho, že jej rodičia opakovane hovorili, že si má dávať pozor, lebo žalovaný si ju zobral len pre peniaze. Treba poznamenať, že darcovia svoju vôľu o tom, že peniaze sú určené len pre žalobkyňu, nikdy priamo svojej dcére nepovedali.

65. Odvolací súd zdôrazňuje, že z obsahu kúpnych zmlúv ohľadom bytu a následne rodinného domu v F. D. vyplýva, že účastníkmi zmlúv ako kupujúci boli obaja manželia, t.j. (žalobkyňa a žalovaný) a predmetné nehnuteľnosti nadobúdali do BSM a nebolo preukázané, že by finančné prostriedky boli rodičmi žalobkyne darované len žalobkyňi.

66. Po takto vykonanom dokazovaní v danom prípade nemožno hovoriť o vnose zo strany žalobkyne.

67. Nepatričná je námietka žalobkyne ohľadom obchodných podielov, ktoré boli nielen zahrnuté do masy BSM, ale boli aj vyporiadane podľa zhodných prejavov strán sporu.

68. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že do masy BSM boli zahrnuté hodnoty obchodných podielov obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o., so sídlom v Košiciach, Moldavská č. 6. Tento záver potvrdzuje aj judikatúra najvyšších súdnych autorít, podľa ktorej, ak jeden z manželov za trvania manželstva nadobudne z prostriedkov patriacich do BSM obchodný podiel spoločnosti s ručením obmedzeným, stáva sa tým získaný majetok zo zákona súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. Inými slovami povedané, od účasti jedného z manželov ako spoločníka v obchodnej spoločnosti, je treba pre účely BSM odlišovať majetkovú hodnotu tejto účasti.

69. Účasť teda patrí do spoločného majetku (vo svojom majetkovom aspekte porovnaj Radvanová S., Zuklinová M., Kurz občanského práva: Inštituty rodinného práva C.H.Beck 1999 str. 48). Teda obchodný podiel na spoločnosti s ručením obmedzeným, a to v jeho majetkovom aspekte, sa stal súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva a je treba ho vyporiadať podľa pravidiel podľa § 150 OZ (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 30.5.2005 sp.zn. 22 Cdo 1781/2004, či primerane rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.5.2012 sp.zn. 22 Cdo 3322/2009).

70. Obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý jedným z manželov za trvania BSM (i len sčasti z ich spoločných prostriedkov), tak predstavuje spoločnú majetkovú hodnotu, ktorá sa v rámci konania o vyporiadanie BSM prikazuje tomu účastníkovi, ktorý je spoločníkom uvedenej spoločnosti

(porovnaj rozhodnutie z 31.3.2009 sp.zn. 22 Cdo 2875/2006 a uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 17.12.2014 sp.zn. 22 Cdo 409/2014).

71. Z týchto dôvodov a osobitne z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

72. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP) zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).